

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Athinon (Grécko) 27. novembra 2008 – Archontia Koukou/Elliniko Dimosio

(Vec C-519/08)

(2009/C 44/50)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Monomeles Protodikeio Athinon

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Archontia Koukou

Žalovaný: Elliniko Dimosio

Prejudiciálne otázky

- Má sa doložka 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorá je v prílohe smernice 1999/70/ES, vykladať v tom zmysle, že objektívnym dôvodom odôvodňujúcim nové uzavretie alebo podpis opakovane uzavretých alebo založených pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú je okolnosť, že uzavretie týchto zmlúv na dobu určitú je stanovené právnym predpisom upravujúcim uzatváranie alebo zakladanie pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú nezávisle od toho, že v skutočnosti pokrývajú trvalé a dlhodobé potreby zamestnávateľa?
 - Predstavuje stanovenie doplňujúcich kritérií na určenie existencie zneužívania opatreniami prijatými na prispôbenie sa doložke 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú (napríklad maximálne prípustné obdobie platnosti zmlúv a počet opakovane uzatvorených zmlúv, v rámci ktorých je dovolené zamestnávať aj bez splnenia podmienky objektívneho dôvodu odôvodňujúceho nové uzavretie, resp. založenie alebo opakovane uzavretie alebo založenie pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú), nedovolené znižovanie všeobecnej úrovne ochrany, v zmysle doložky 8 bod 3 rámcovej dohody, ktorá existovala pred smernicou 1999/70/ES, vzhľadom na to, že jediným kritériom na určenie existencie zneužívania podľa právneho režimu platného pred smernicou 1999/70/ES bolo zamestnanie na základe pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu uzatvorenej alebo založeného na dobu určitú bez objektívneho dôvodu?
 - Je stanovenie všeobecne definovaných a demonštratívne vymedzených výnimiek, akými sú výnimky stanovené v trvalých ustanoveniach prezidentského dekrétu č. 164/2004, ktoré sa týkajú obmedzení, v zásade stanovených pre uzatváranie, resp. zakladanie opakovane uzatváraných alebo zakladaných pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú, účinným opatrením na zabránenie zneužívaniu, ktoré vyplýva z používania opakovane uzatvorených alebo založených pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú, v zmysle doložky 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú?
- Môžu sa opatrenia, akými sú sporné opatrenia vo veci samej prijaté článkom 7 prezidentského dekrétu č. 164/2004 považovať za účinné opatrenia na predchádzanie zneužívaniu a na ochranu pred týmito zneužívaním v zmysle doložky 5 rámcovej dohody, ak:
 - ako prostriedok predchádzania zneužitiu a ochrany pracovníkov na dobu určitú stanovujú povinnosť zamestnávateľa vyplatiť odmenu a „odstupné pri prepustení“ v prípade zamestnania nezákonne založeného opakovane uzatvorením pracovných zmlúv na dobu určitú, ak i) povinnosť vyplatiť odmenu a „odstupné pri prepustení“ je stanovená vnútroštátnym právom pre každý pracovnoprávny vzťah a nie je osobitne zameraná na zabránenie zneužitiu v zmysle rámcovej dohody, a ii) osobitne povinnosť vyplatiť „odstupné pri prepustení“ pri zrušení pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú je dôsledkom uplatnenia doložky 4 rámcovej dohody, ktorá sa týka zákazu diskriminácie pracovníkov, a dobu určitú voči porovnateľným stálym pracovníkom a
 - ako prostriedok predchádzania zneužívaniu stanovujú uplatnenie sankcií voči príslušným orgánom zamestnávateľa, keď bolo preukázané, že rovnaké alebo podobné sankcie, ktoré platili aj v minulosti vo verejnom sektore, boli, na účely predchádzania zneužitiu vyplývajúcemu z používania opakovane uzatváraných alebo založených pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú, neúčinné?
 - Predstavujú opatrenia, aj keď sú účinné, akými sú opatrenia prijaté článkom 11 prezidentského dekrétu č. 164/2004, ktoré nadobudli účinnosť 19. júla 2004, teda neskôr ako v lehote stanovenej smernicou 1999/70/ES a ktorým bol priznaný spätný účinok len na obdobie troch mesiacov, takže sa vzťahujú len na opakovane uzatvorené alebo založené pracovné zmluvy alebo pracovnoprávne vzťahy na dobu určitú, ktoré sa uplatňovali po 19. apríli 2004, a netýkajú sa teda pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov, ktoré boli opakovane uzatvárané, resp. zakladané po uplynutí lehoty na prebratie smernice 1999/70/ES a pred 19. aprílom 2004, správne prebratie smernice 1999/70/ES do gréckeho právneho poriadku?
 - Má súd v rámci výkladu v súlade s právom Spoločenstva, v prípade, že sa domnieva, že opatrenia prijaté v prezidentskom dekréte č. 164/2004 na prispôbenie sa doložke 5 rámcovej dohody nie sú účinné, povinnosť uplatniť v súlade so smernicou 1999/70/ES, grécke právo platné pred prezidentským dekrétom, na základe ktorého možno uskutočniť ochranu žalobkyne pred zneužívaním tak, aby došlo k zrušeniu následkov porušenia práva Spoločenstva (ako aj článku 8 ods. 3 zákona č. 2112/1920)?
 - V prípade že sa súd domnieva, že opatrenia prijaté prezidentským dekrétom č. 164/2004 nie sú účinné a že sa má uplatniť tento skorší právny režim (článok 8 ods. 3 zákona č. 2112/1920), je v rámci výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Spoločenstva výklad ustanovení vnútroštátneho právneho poriadku vyššej právnej sily (článok 103

ods. 8 ústavy) v tom zmysle, že stanovujú absolútny zákaz zmeny zmlúv na dobu určitú na zmluvy na dobu neurčitú, aj keď vyplynie, že uzavretím týchto zmlúv došlo v skutočnosti k zneužitiu a boli uzatvorené na právnom základe ustanovenia smerujúceho k pokrytiu mimoriadnych a v zásade dočasných potrieb, no boli nimi pokryté trvalé a dlhodobé potreby zamestnávateľa z verejného sektora (pozri spojené komory Areios Pagos č. 19/2007 a č. 20/2007), zlučiteľný s právom Spoločenstva, hoci prichádza do úvahy aj výklad, podľa ktorého sa tento zákaz musí obmedziť iba na pracovné zmluvy na dobu určitú, ktoré boli skutočne uzatvorené na pokrytie dočasných, nečakaných, naliehavých a mimoriadnych potrieb, a netýka sa prípadov, keď boli v skutočnosti uzatvorené na pokrytie trvalých a dlhodobých potrieb?

8. Je okolnosť, že po nadobudnutí účinnosti prezidentského dekrétu č. 164/2004, spory súvisiace s prácou na dobu určitú a s doložkou 5 rámcovej dohody patria do výlučnej právomoci správnych súdov, zlučiteľná s právom Spoločenstva, najmä keď sa tým sťažuje prístup žalujúceho pracovníka na dobu určitú k súdnej ochrane, keď pred prijatím prezidentského dekrétu č. 164/2004 všetky spory týkajúce sa práce na dobu určitú spadali do právomoci civilných súdov, ktoré o nich rozhodovali v osobitnom konaní pre pracovno-právne spory, ktoré bolo výhodnejšie, pokiaľ ide o dodržiavanie procesných podmienok, jednoduchšie, menej nákladné pre pracovníka na dobu určitú podávajúceho žalobu a pravidla rýchlejšie?

Žaloba podaná 2. decembra 2008 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojsvodstvo

(Vec C-526/08)

(2009/C 44/51)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: S. Pardo Quintillán a N. von Lingen, splnomocnení zástupcovia)

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie úplného a správneho súladu s článkami 4 a 5 v spojení s prílohou II A bodom 1 a prílohou III bodom 1 ods. 1, prílohou II A bodom 5 a prílohou III bodom 1 ods. 2, prílohou II A bodom 2 a prílohou II A bodom 6 smernice Rady 91/676/EHS z 12. decembra 1991 o ochrane vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice,
- zaviazať Luxemburské veľkovojsvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia na podporu svojej žaloby uvádza štyri výhrady.

V prvej výhrade Komisia žalovanému vytýka, že nedodržel spôsoby a obdobia aplikácie hnojív na pôdu upravené v smernici. Hoci zákaz aplikácie hnojív na pôdu sa mal týkať tak organických, ako aj chemických hnojív, luxemburská právna úprava uvádza len organické hnojivá. Navyše zákaz aplikácie hnojív na pôdu v určitých obdobiach sa mal týkať všetkých poľnohospodárskych pozemkov vrátane lúk, ktoré vnútroštátne opatrenia preberajúce smernicu nespomínajú. Žalobkyňa tiež uvádza, že vnútroštátna právna úprava by mala presnejšie upraviť prípady, kedy by bolo možné udeliť výnimku zo zákazu aplikácie hnojív na pôdu, keďže smernica túto hypotézu neupravuje.

Vo svojej druhej výhrade žalobkyňa tvrdí, že vnútroštátna právna úprava neupravuje požiadavku minimálnej skladovacej kapacity zásobníkov na skladovanie maštalného hnoja vo vzťahu ku všetkým zásobníkom, ale len vo vzťahu k tým, ktoré sú nové alebo sa majú modernizovať. Takéto prebratie nie je v súlade so smernicou, keďže existujúce zásobníky tiež predstavujú riziko znečistenia. Vnútroštátna právna úprava by teda mala uložiť minimálnu skladovaciu kapacitu pre všetky zásobníky.

Vo svojej tretej výhrade Komisia tvrdí, že vnútroštátna práva úprava by mala v rámci zákazu aplikácie hnojív na pôdu nachádzajúcu sa na strmých svahoch zahrnúť všetky hnojivá a nielen hnojivá organického pôvodu.

Vo svojej poslednej štvrtej výhrade Komisia žalobkyňu vytýka, že neprijala dostatočné opatrenia týkajúce sa techník aplikácie hnojív na pôdu najmä s cieľom zabezpečiť jednotnú a účinnú aplikáciu hnojív.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 375, s. 1; Mím. vyd. 15/002, s. 68.